

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK.

**BESCHIKKING BETREFFENDE DE TOELAATBAARHEID
IN ADMINISTRATIEVE CASSATIE**

DE VOORZITTER VAN DE XIV^e KAMER,

**nr. 6465 van 27 januari 2011
in de zaak A. 198.670/XIV-32.716**

In zake :

1. XXXXX

2. XXXXX

bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Selma Benkhelifa
kantoor houdend te 1210 Brussel
Haachtsesteenweg 55
bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

Het cassatieberoep, ingesteld op 30 december 2010, strekt tot de nietigverklaring van het arrest nr. 52.250 van 30 november 2010 van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Het administratief dossier is op 5 januari 2011 aangekomen ter griffie.

Er is toepassing gemaakt van artikel 20 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State, zoals gewijzigd door artikel 8 van de wet van 15 september 2006 tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, en van de artikelen 7 tot en met 11 van het koninklijk besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

Waar verzoekers in het eerste middel aanvoeren dat het bestreden arrest zich beperkt tot het op algemene wijze bekritisieren van de aangebrachte bewijzen

zonder een poging te doen ze te controleren en zonder enig bewijs te leveren dat ze vals zouden zijn, dient te worden opgemerkt dat het beoordelen van de authenticiteit en de bewijskracht van neergelegde stukken behoort tot de soevereine appreciatiebevoegdheid van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, die in beroepen tegen een beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen over volle rechtsmacht beschikt. In het bestreden arrest wordt omstandig weergegeven waarom de stukken niet overtuigen en het komt niet aan de Raad van State toe om die beoordeling opnieuw te doen. Voor het overige beogen verzoekers met het tweede middel een nieuwe beoordeling van het risico op vervolging. Deze vraag betreft de grond van de zaak terwijl de Raad van State als administratieve cassatierechter niet bevoegd is om in de beoordeling van de feiten te treden. Het eerste middel is kennelijk niet-ontvankelijk.

Met het tweede middel trachten verzoekers een nieuwe beoordeling van hun behoefte aan subsidiaire bescherming te bekomen. Dergelijke vraag raakt echter de grond van de zaak terwijl de Raad van State als administratieve cassatierechter niet bevoegd is om in de beoordeling van de feiten te treden. Het tweede middel is kennelijk niet-ontvankelijk.

Verzoekers hebben de schending van artikel 3 van het Europees Verdrag tot bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, ondertekend op 4 november 1950 te Rome en goedgekeurd bij de wet van 13 mei 1955, niet aangevoerd voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen en kunnen dit middel niet voor het eerst aanvoeren in de graad van administratieve cassatie. Bovendien is het middel erop gericht om de vraag naar subsidiaire bescherming opnieuw te beoordelen terwijl de Raad van State als administratieve cassatierechter niet bevoegd is om in de beoordeling van de feiten te treden. Het derde middel is kennelijk niet-ontvankelijk.

B E S L U I T :

1. Het cassatieberoep is niet-toelaatbaar.

2. De verzoekende partijen worden verwezen in de kosten van het cassatieberoep, begroot op 350 euro, elk voor de helft.

Deze beschikking is, na beraad, uitgesproken te Brussel op zevenentwintig januari tweeduizend en elf, door:

Carlo Adams,

wnd. kamervoorzitter,
staatsraad,

bijgestaan door

Joris Casneuf,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

Joris Casneuf.

Carlo Adams.